

केन कर्तव्यमत आह उपहृत उपहृतस्वेत्यनेनेति । उभयोरनुज्ञाप्यानुज्ञापकयोर्व्यापार-
प्रदर्शनार्थं सवल्लोच्यारणम् TantrVā. 1057.15 (on iii. 5.41); 2 who is to
be informed or ordered or instructed पुरुषश्चतुर्भिरनुज्ञाप्यो भवति मातृपितृ-
गुरुदैवतैः PārāSū. 6.19.

अनुज्ञाप्रतिपादक (anujñā-pratipādaka) adj. which conveys per-
mission समस्त इति । अनुज्ञाप्रतिपादकस्याप्यनुज्ञापने विशेषणप्रतिपादकतया विनियोगः
MayūMāli. 292.17 (on iii. 5.15)

अनुज्ञाप्रतीक्षा (anujñā-pratikṣā) adj. (f.) waiting for the
command आवाहयामि कं देवं ब्रूहि तस्वविदां वर । त्वत्तोऽनुज्ञाप्रतीक्षां मां विद्वद्य-
स्मिन् कर्मणि स्थिताम् MahāBhā. i. 113.38.

अनुज्ञाप्रदर्शन (anujñā-pradarśana) n. display of approval 'यतो
वाच' इत्यस्य वाक्यस्य निर्विशेषणत्वं व्युत्पत्ति (यतो वाच इत्यादिना) यदीत्यनुज्ञा-
प्रदर्शनम्, तर्हि किमवगमयेदित्यपेक्षायां न केवलमिष्टावोषकत्वं, किं त्वनिष्टवोषकत्वं
च ŚrūtaPra. (Dharaṇidhara's Ed., 1967) iii. 141.9 (on i. 1.17)

अनुज्ञाप्रभृति (anujñā-prabhṛti) ind. from the permission किंप्रभृति
ब्रह्मानुज्ञाताः ब्रह्मणोऽनुज्ञाप्रभृतीत्यर्थः ViraMi.(Samskāra.) 957.24.

अनुज्ञाप्रार्थना (anujñā-prārthanā) f. request for permission अनु-
ज्ञाया एषणा प्रार्थना, अनुज्ञाप्रार्थना । अनुज्ञाप्रार्थनेत्यर्थः KāśiVṛ. on viii. 1.43;
नन्वित्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तमनुज्ञाप्रार्थनायाम् SiddhāKau. 659A.10 (on
viii. 1.43)

अनुज्ञाभाव (anujñābhāva) m. absence of permission दोषवचनस्य
विषयः दर्शितो भवति । अधमस्वीकारविषयं वा ... अनुज्ञाभावविषयं वेति Tattv-
Prakā. 178B.11 (on iii. 3.46); Bālabhā. i. 205.14 (on 1.68-69)

अनुज्ञाभिनय (anujñābhīnaya) m. gesture of (granting) permi-
ssion सुयामुनस्यस्तत्रस्यमनुज्ञाभिनयेन माम् । गच्छ गच्छेति भूपालः क्षिप्रपाणिर्चोदयत्
BṛKathāŚloSam. 8.10.

अनुज्ञाभ्यर्थन (anujñābhyarthana) n. request for permission अज्ञौ-
करणं तु कात्यायनमतानुसारिभिरनुज्ञाभ्यर्थनात् प्रभृत्येव प्राचीनावीतिभिः कार्यम्
CaturCin. iii(1). 1121.18.

अनुज्ञामन्त्र (anujñā-mantra) m. sacred formula for (granting)
permission यथानुज्ञापनानुज्ञायोः प्रज्ञातकमयोरुपहृत उपहृतस्वेत्येवं मन्त्रावाम्नातौ ...।
उपहृत इति लिङ्गतोऽनुज्ञामन्त्रो नानुज्ञापने Bhām. 623.22 (on iii. 3.25)

अनुज्ञामात्र (anujñā-mātra) n. 1 mere permission औकरणमनुज्ञा-
मात्रं द्रष्टव्यम् ChāndoUBh. 42.17 (on i. 5.3); अध्ययनस्य ...। नियोगार्थत्वेव
शास्त्रेण बोध्यते अर्थज्ञानार्थतायां त्वनुज्ञामात्रम् ŚāstrDI. 7.15 (on i. 1.1); अस्त्येव
ज्ञानिनः सदसत्प्रवृत्त्योर्विशेषस्तर्हि कथमयं यथेष्टाचरणविधिः ...। एतदपि ज्ञानिन
स्तुत्य एवोच्यते । अथवा यथेष्टाचारेऽनुज्ञामात्रमेतत् TattvPrakā. 189B.6 (on iii.
4.14); 2 mere order or injunction भक्तानां च किञ्चित् प्रसादलो दातव्य
इत्यनुज्ञामात्रेण कथं तेषामुपास्वत्वमासीत् ŚāṅkaVi.(Ā.) 165.8; इष्टापूर्तादिकमङ्गतां
चन्द्रप्राप्तिः पुनर्मूर्त्यैलोकप्राप्तिरित्यनुज्ञामात्रेण मुक्तिः किं वर्तते ŚāṅkaVi.(Ā.)
208.16; नामकरणे वा कृते उदकक्रियासाहचर्यादभिसंस्कारोऽप्यनुज्ञामात्रम् Manva-
Mu. 208.17 (on 5.70)

अनुज्ञामुख (anujñā-mukha) n. [Inst.] by means of (apparent)
permission (to depart) न चिरं मम तापाय तव यात्रा भविष्यति । यदि यात्यसि
यातव्यम् ...। इत्यनुज्ञामुखेनैव कान्तस्याक्षिप्यते गतिः Kāvyaḍa. 2.136.

अनुज्ञाय (anujñā-ya) ger. 1A having allowed to depart तीर्थानि
शोधयित्वा तु तथानुज्ञाय ताः प्रभुः । चित्राङ्गदां पुनर्दंष्टुं मणल्लरपुरं ययौ Mahā-
Bhā. i. 209.23; व्यासः सत्यवतीसुतः । अनुज्ञाय च कौन्तेयं तत्रैवान्तरधीयत्
MahāBhā. iii. 37.35; जनको हृष्टमानसः । प्रययौ मिथिलां श्रीमांस्तमनुज्ञाय
राघवम् Rāmā. vii. 38.7 (Add 1); या वैष्णवी कुमारी तु साप्यनुज्ञाय केशवम् ।
मन्दराद्रिं ययौ तप्तुं तपः VarāP. 90.32; प्रार्थितो दानवैरनुत्तरो भुजगपतिः ...।
प्रतिष्ठमिल्यनुज्ञाय दानवान् ... शनैः शनैः शिथिलीचकार भोगवलयान् NilaVi.
83.2; असौ ... महत्तरपौरनिकरमनुज्ञाय ...। अभिनवदगरमाससाद ĀnandRā. 3.25
(2); 1B having given permission, having permitted राघवस्तु रथं दिव्य-
मिन्द्रदत्तं शिखिप्रभम् । अनुज्ञाय महामागो मातलिं प्रत्यपूजयत् Rāmā. vi. 100.4;
एवमुक्तानामेवाभिनयानां सांकेय्येण प्रयोगमनुज्ञायानुक्तमपि संग्रहीतमाह AbhinBhā.
ii. 64.12 (on 9.163); 2 having admitted भावित्वितरेतराभावमनुज्ञाय-
श्रित्य चेतरेतराभावसिद्धौ सर्वमभाव इत्युच्यते NyāyBh. 263.5 (on iv. 1.37);
यत्रैश्वर्यं प्रकारान्तरेणाध्ययने दृष्टम्, तदनुज्ञायात्मसाधनतयापि तत्रैश्वर्यं लाघवादानु-
जानात् NayaVi. 29.4 (on i. 1.1); अन्याश्च श्रुतयो ब्रह्मणो निमित्तकारणत्वमनु-
ज्ञायास्यैवोपादानतादि कथमिति परिचोद्य ... ब्रह्मैवेति परिहरन्ति VedāSam. 90.14.

अनुज्ञायमान (anu-jñāyamāna) adj. 1 being admitted अस्त्यव-
मित्यनुज्ञायमानोऽर्थः भिद्वान्तः NyāyBh. 5.7 (on i. 1.1); 2 being permi-
tted अस्ति हि स्मृत्यन्तरं 'वेदमधीत्य स्नायात्' इति ...। तत्र स्नानमनुज्ञायमानं

साहचर्यान्मधुमांसादीन्यपि तुल्यप्रकरणत्वादानुज्ञानाति ManuBh. i. 159.29 (on
2.165); दीक्षितो न ददातीति दीक्षितस्य सर्वदानप्रतिषेधान्मधुपर्कदानमनुज्ञायमानं
तद्विरुद्धं स्यात् ManuBh. i. 258.30 (on 3.110); 3 being known (i. e.
being supported) यद्यत्राभविष्यद् घटो भूतलमिवाद्रथत ... न च दृश्यते तस्मा-
न्नास्तीति तेन तर्पेणानुज्ञायमानम् ... केवलमेवेदं भूतलं नेह घट इति TātpaT.(Vā.)
61.7 (on i. 1.1); TārkiRā. 201.2; नास्तीति फलद्वारेण तर्कस्यानुग्रहं प्रमाणं
दर्शितम् । तेनानुज्ञायमानं प्रवर्तते फलं साधयति NyāyVārPari. 330.10.

अनुज्ञायाचन (anujñā-yācana) n. request for (granting) permi-
ssion यः सोमं पिबति स इतरान् प्रत्यनुज्ञां याचते ते चानुज्ञां ददति । तत्रानुज्ञापन-
मनुज्ञायाचनम् VedāntKa. 433.14 (on iii. 3.25); 433.19 (on iii. 3.25)

अनुज्ञायिक (anujñāyi-ka) m. name of a particular type of (her-
mit life in) the third stage of life called vānaprastha (lit. one who
seeks permission) स्वाश्रमविशेषानुष्ठानाद्विशेषार्थम्, यथा नैष्ठिक्यायावगानुज्ञायिक-
चातुराश्रमसिद्धानाम् । ... अनुज्ञायिको वानप्रस्थविशेषः ViraMi.(Paribhāṣā.)
44.16.

अनुज्ञार्थ (anujñārtha) adj. intended for (obtaining) permission
किं पूर्वस्याब्रह्मत्वात्पुनरुपसरणम् । उतोक्तरीत्यानुज्ञार्थमिति संदिह्यते NyāySu.(Ja.)
143B.10 (on i. 1.6)

अनुज्ञार्थत्व (anujñārtha-tva) n. the state of being that which
intends to convey permission सकृदुचरितस्य लिङ्प्रत्ययस्य विध्यर्थत्वमनुज्ञार्थत्वं
चेति वैरूप्यमपि स्यात् ŚāstrDI. 7.16 (on i. 1.1)

अनुज्ञार्थम् (anujñārtham) adv. for the sake of (obtaining) per-
mission भार्याद्यनुज्ञार्थम् हि संन्यासो विहितः श्रुतौ । अतोऽनुज्ञार्थमेवाह मैत्रेयो-
मृषिरात्मनः BṛĀraUBhVā. ii. 4.39.

अनुज्ञार्हानुमति (anujñārhanumati) f. consent of one eligible to
give permission स्यावरव्यतिरिक्तं स्वोपाजितं वस्तु अनुज्ञार्हानुमतिमन्तरेणापि पित्रा
प्रीत्या दातुं शक्यते Subodhi. 48.6 (on 2.114)

अनुज्ञालंकार (anujñālaṅkāra) m. figure of speech called anujñā
(intended to offer censure by displaying merits) दोषस्याभ्यर्थना यत्र तत्रैव
गुणदर्शनात् । क्रियते तत्र विदुषानुज्ञालंकार इत्यते AlaṅkāMañ. 187.3.

अनुज्ञालब्ध (anujñā-labdha) adj. who has obtained permission
सृष्ट्या पादौ नमस्कुर्व्याद् गुरोर्दस्तेति तत्फलम् । न नक्तमिति चानुज्ञालब्धस्तेन यथो-
दितम् ...। होमशेषं समापयेत् LaghvāśvaSm. 14.7.

अनुज्ञावगम (anujñāvagama) m. understanding of sanction स्त्रीलिङ्गे
नेतराशब्देन वत्सतराणामभिधानात् ... विशसनादेः प्राकृतस्य कृत्स्नस्याप्यनुज्ञावगमेन
तासु संदेहाभावाद्दुःशस्त्वित्युक्तम् MayūMāli. 814.8 (on xi. 2.12)

अनुज्ञावचन (anujñāvachana) n. 1 expression of (granting)
permission तत्रावस्थितः कृताकृतप्रत्यक्षणेनानुज्ञावचनेन च शकनोच्युभावनुप्रहीतुम्
ŚibaBh. 2152.26 (on xi. 2.45); तवानेतानुज्ञावचनेन प्रीणितोऽस्मि PañcT.
(Kos.) 193.21; अनुज्ञावचनेस्तेषां मुदितो मेदिनीपतिः TriṣaṣaPañc. ii. 1.171;
(अभ्यर्च्यं ताभ्यामुन्सृष्टः पितृयज्ञं समारभेदिति) 'उत्तुष्टः' अनुज्ञातः ...।
अमानुज्ञावचनात् प्रश्नोऽपि गम्यते CaturCin. iii(1). 1250.14; 2 injunction
of (granting) permission देहसंबन्धमधिकृत्यानुज्ञावचनमृतातुपेयादिति परिहारः
परमार्थानं गच्छेत् BrahmSūBh.(Bhā.) 142.9 (on ii. 3.48); संग्रामाधिकारे
सर्वत्र स्मृतिष्वनुज्ञावचनानि सन्ति BālaKṛi. ii. 88.11 (on 3.228)

अनुज्ञावासरा (anujñāvāsara) m. occasion of permission तत्कृते चादृष्ट-
दोषाभावे प्रत्यक्षेणैव सहसोजनाद् व्यलीकोत्पत्तेरुपत्तेरनुज्ञावसरो भवति TantrVā.
1058.8 (on iii. 5.43)

अनुज्ञावाक्य (anujñāvākya) n. 1 statement of (granting) per-
mission यत्कतारमनुज्ञानाति तदनुज्ञावाक्यम् NyāyVār. 271.8 (on ii. 1.62);
2 statement of (seeking) permission कौवेराभिमुखोऽनुज्ञावाक्यं देवे प्रकल्पयेत्
MahNirvāt. 10.25; 10.29.

अनुज्ञावाक्यत्व (anujñāvākya-tva) n. the state of being expre-
ssive of permission तदेवमुपदेशे नियोज्यप्रयोजनकर्मणि व्युत्पन्नस्तानेव शब्दान्
निशोक्तुं प्रयोजनकर्मण्याज्ञादौ प्रयुज्यमानानुज्ञावाक्यत्वमप्यवगच्छति
TātpaT.(Vā.) 427.10 (on ii. 1.63)

अनुज्ञाविधिमात्रत्व (anujñāvidhimātra-tva) n. the state of being
mere injunction of permission प्रतिग्रहाद्युपायविधेरप्यनुज्ञाविधिमात्रत्वस्य स्थापित-
त्वात् BhāṭṭDI. ii. 231.17 (on vi. 1.8)

अनुज्ञावैयर्थ्य (anujñāvaiyarthya) n. futility of permission गुरुणा
गोतमेनात्रेऽनुज्ञा क्रियते । स्वप्रदानस्याप्राबल्येऽनुज्ञावैयर्थ्यात् TattvPrakā. 178A.3
(on iii. 3.45)

अनुज्ञासमर्थानुमति (anujñāsamarthānumati) f. consent of one
who is eligible to give permission स्वोपाजितेवपि स्यावरेषु अनुज्ञासमर्थानुमति